

KINH ĐẠI BẢO TÍCH

QUYỂN 67

Hán dịch: Đời Bắc Tề, Tam tạng Pháp sư Na-liên-đề-da-xá.

Pháp hội 16: BỒ-TÁT THẤY THẬT (Phần 7)

Phẩm 16: TRỜI ĐÂU-SUẤT-ĐÀ ĐƯỢC THỌ KÝ

Bấy giờ có tám ức chúng trời Đâu-suất-đà thấy A-tu-la, Ca-lâu-la cho đến trời Dạ-ma cúng dường Phật được thọ ký, họ đều vui mừng hơn hở và nghĩ rằng: Nơi những pháp nào mà Đức Thế Tôn thọ ký cho Vô thượng Bồ-đề. Là sắc được thọ ký, hay thọ, tưởng, hành, thức được thọ ký Vô thượng Bồ-đề?

Chư Thiên ấy lại nghĩ rằng: Chẳng phải thọ ký cho sắc, cũng chẳng phải thọ ký Vô thượng Bồ-đề cho thọ, tưởng, hành, thức. Vì sao? Vì sắc đã chẳng sinh, Bồ-đề cũng chẳng sinh. Thế nào sắc không sinh mà ngộ được Bồ-đề không sinh? Cũng vậy thọ, tưởng, hành và thức không sinh làm sao ngộ được Bồ-đề không sinh.

Sắc đã chẳng diệt, Bồ-đề cũng chẳng diệt. Thế nào sắc chẳng diệt lại ngộ được Bồ-đề chẳng diệt? Cũng vậy thọ, tưởng, hành và thức chẳng diệt làm sao ngộ được Bồ-đề chẳng diệt.

Sắc không phân biệt, Bồ-đề cũng không phân biệt. Thế nào sắc không phân biệt lại ngộ được Bồ-đề không phân biệt? Cũng vậy thọ, tưởng, hành và thức không phân biệt làm sao ngộ được Bồ-đề không phân biệt?

Sắc đã không hai, Bồ-đề cũng vô nhị. Thế nào sắc không hai lại ngộ được Bồ-đề không hai? Cũng vậy thọ, tưởng, hành và thức không hai làm sao ngộ được Bồ-đề không hai?

Sắc đã không tạo tác, Bồ-đề cũng không tạo tác. Thế nào sắc không tạo tác lại ngộ được Bồ-đề không tạo tác? Cũng vậy thọ, tưởng, hành và thức không tạo tác làm sao ngộ được Bồ-đề không tạo tác?

Sắc đã chẳng thể nắm bắt được, Bồ-đề cũng chẳng thể nắm bắt được. Thế nào sắc chẳng thể nắm bắt được lại ngộ được Bồ-đề chẳng thể nắm bắt được? Cũng vậy thọ, tưởng, hành và thức chẳng thể nắm bắt được làm sao ngộ được Bồ-đề chẳng thể nắm bắt được?

Ở trong các pháp chẳng thể nắm bắt được như vậy, gì là Phật, gì là Bồ-đề, gì là Bồ-tát, gì là thọ ký? Sắc ấm không, thọ, tưởng, hành, thức cũng đều không. Vì sao? Vì tự tánh không vậy. Thế thì Phật không, Bồ-đề không, Bồ-tát không, thọ ký không. Vì sao? Vì tự thể không vậy. Trong tất cả pháp tánh không như vậy, nói rằng Phật ấy chỉ là danh, chỉ là dụng, chỉ là thế đế, chỉ là lời nói, chỉ là đặt bày. Nói rằng sắc, thọ, tưởng, hành, thức cũng chỉ là danh, là dụng, là thế đế, là lời nói, là đặt bày. Người trí ở nơi đây chẳng nên tham trước. Ví như có người chiêm bao hưởng thụ năm dục lạc, lúc thức chẳng thấy sự vui ấy, vì nhớ lại chẳng được vui năm dục nên sinh khổ não.

Người an trụ nơi Bồ-tát thừa mà chấp trước thì chẳng ngộ Bồ-đề, vì chẳng chứng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-đề nên chẳng được pháp vị ấy. Vì chẳng được pháp vị nên lòng sinh khổ não. Vì sao? Vì các pháp như vậy đều như cảnh mộng chẳng thực, có pháp ấy nghĩa sai biệt, hàng phàm phu ngu si hiểu biết đều sai khác. Tất cả các pháp phải biết như vậy: “Pháp nào là Phật, pháp nào là Bồ-tát, pháp nào là Bồ-đề? Các Phật pháp ấy đều chẳng thể nắm bắt được. Phàm phu chẳng thể nắm bắt được, pháp phàm phu cũng chẳng thể nắm bắt được. Thanh văn chẳng thể nắm bắt được, pháp Thanh văn cũng chẳng thể nắm bắt được. Bích-chi-phật chẳng thể nắm bắt được, pháp Bích-chi-phật cũng chẳng thể nắm bắt được. Bồ-tát chẳng thể nắm bắt được, pháp Bồ-tát cũng chẳng thể nắm bắt được. Chư Phật chẳng thể nắm bắt được, pháp chư Phật cũng chẳng thể nắm bắt được. Bồ-đề chẳng thể nắm bắt được, Niết-bàn cũng chẳng thể nắm bắt được. Trong các pháp như vậy, chúng ta hiểu rõ không hoài nghi.”

Chúng trời Đâu-suất-đà ở trong pháp ấy không nghi ngờ rồi đối với Phật càng kính tin, thích dâng cúng dường. Họ cúng dường hơn trời Dạ-ma, đánh lễ chân Phật, nhiễu Phật ba vòng rồi đứng qua một phía nói kệ tán thán Đức Phật:

*Những người an trụ Phật công đức
Như Lai vì họ dạy pháp hành
Họ được ba thứ giải thoát môn
Tu hành trong cảnh giới vô đẳng.
Không sắc, không thọ, tưởng, hành, thức
Không người hay thọ cũng không tâm
Đây là cảnh giới trí vô ngại
Thiên Nhân Sư thích lia dục ấm.
Bậc trí tuệ Đại trượng phu ấy
Chẳng lấy tướng phát tâm Bồ-đề
Lìa ấm rồi được thắng thiện căn
Nơi Phật công đức không nghi lự.
Chí nguyện Vô thượng đại Bồ-đề
Nhưng với Bồ-đề lia chấp trước
Vì vậy nội tâm không lo mừng
Gọi là Phật tử tu Thánh hạnh.
Đồng Phật thấy pháp đều bình đẳng
Thế nên nơi pháp không sợ hãi
Người trí ở chỗ thế gian này
Cầu Phật công đức khởi tu hành,
Giản trạch sắc tướng không chấp trước
Vứt bỏ tất cả tâm có tướng
Nơi ba cõi kia chẳng mong muốn
Quan sát các cõi thấy đều không,
Biết được năm ấm đều chẳng sinh
Như Lai thọ ký đến Bồ-đề
Bồ-đề tâm ấy cũng không sinh
Tuyên nói lời này không ngu hoặc.
Như Lai công đức và sinh tử
Các Phật pháp ấy đều không sinh
Người biết như vậy là trí tuệ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đây là chân thật con Như Lai.
Nếu biết được các ám bất diệt
Giới nhập cùng với pháp Như Lai
Phật cùng Bồ-đề và thọ ký
Các pháp như vậy đều bất diệt.
Nếu vì Bồ-đề mà tu hành
Phải biết người ấy cũng bất diệt.
Vì biết thế gian là bất diệt
Nên cầu Bồ-đề chẳng là khó.
Năm ám, giới nhập và Bồ-đề
Bồ-tát cùng Phật đều vô tác
Biết rõ như vậy là Phật tử
Hay trì chánh pháp của Như Lai.
Ám, giới các nhập đều vô giác
Bồ-đề cùng Phật và Bồ-tát
Và cùng thọ ký đều vô giác
Người biết như vậy là Phật tử.
Năm ám, giới nhập tánh không tịch
Phật cùng Bồ-đề và thọ ký
Quả là con Phật, người tu hành
Tất cả cũng đều tự tánh không.
Ám giới, các nhập đều hư vọng
Lưỡng Túc Thế Tôn và Bồ-đề
Bồ-tát thọ ký cũng hư vọng
Biết rõ như vậy là Phật tử.
Chẳng phải nương tựa, chẳng nương tựa
Cũng chẳng phải pháp có, pháp không
Chẳng phải hữu vi và vô vi
Biết rõ như vậy là Phật tử.
Thế Tôn thấy thế gian như vậy
Chúng con biết tâm Phật như vậy
Liên nên cúng dường Đấng Như Lai
Cũng cúng tất cả chúng Hiền thánh.
Chúng con khen Phật mà được phước
Chỉ Phật Thế Tôn biết rõ được
Dem công đức phước này thí quần sinh
Nguyện đều thành Phật đủ tướng tốt.*

Đức Thế Tôn nghe chúng trời Đâu-suất-đà tán thán xong và biết thâm tâm họ đã tin ưa liền hiện tướng mỉm cười.

Tuệ mạng Mã Thắng Tỳ-kheo nói kệ hỏi Phật:

*Vô Thượng Sĩ được đại thế lực
Do đại Bi tâm hiện mỉm cười
Nguyện Phật nói rõ duyên có cười
Cho chúng được nghe đều mừng rỡ.
Vì thấy Như Lai hiện tướng cười*

Nên đại chúng này đều hoài nghi
Chúng hội ân cần khắp chiêm ngưỡng
Thấy đều nhất tâm muốn được nghe.
Ví như thế gian có người bệnh
Chỉ tưởng y sư và lương được
Đại chúng như vậy đối với Phật
Mong muốn được nghe Phật thọ ký.
Chúng ấy đều có trí tuệ sâu
Chỉ cầu Bồ-đề không chấp trước
Tất cả cung kính đồng chiêm ngưỡng
Chỉ mong Như Lai nói kỳ biệt.
Thế Tôn nơi đây khởi đại Bi
Dùng Phật trí lực dứt lưới nghi
Thế nên đại chúng đều mừng rỡ
Thấy đều nguyện cầu công đức Phật.
Nay đúng là lúc Phật thọ ký
Ngưỡng mong dứt trừ các nghi hoặc
Phật đã từ lâu lia oán địch
Nguyện dứt ngoại đạo các tà luận.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ đáp Tuệ mạng Mã Thắng:

Nay ông thỉnh hỏi với Như Lai
Nhân duyên mỉm cười thật đúng lúc
Vì lợi thế gian nên thưa hỏi
Hẳn vì lợi ích các chúng sinh.
Biết các chúng trời lòng ưa muốn
Nên Phật hiện tướng sáng mỉm cười
Chúng trời biết Phật pháp thắng diệu
Nên họ dâng cúng lên Như Lai.
Họ đều như thật thấy thế gian
Tùy thuận Thánh giáo được chứng pháp
Đã đến ba thứ giải thoát môn
Chẳng phải thế gian mà biết được.
Quá khứ đã cúng vô lượng Phật
Cũng đã hỏi Phật nghĩa sâu ấy
Nơi Phật quá khứ đã tu Không
Nên ngày hôm nay hiển nghĩa ấy.
Do căn lành ấy nay tại đây
Họ được gặp gỡ Phật Thích-ca
Dùng lý không khen Đấng Vô Thượng
Làm lợi tất cả các thế gian.
Thế gian như đây đều không sinh
Chư Phật, Bồ-đề và thọ ký
Bao nhiêu người tu hành Bồ-đề
Chúng ấy tất cả đều không sinh.
Chúng sinh đều đồng có pháp này

*Biết như vậy rồi được Bồ-đề
Quá khứ đã học tâm Bồ-đề
Họ ở nghĩa này được biết rõ.
Thế gian như vậy cũng chẳng diệt
Chúng trời Đâu-suất khéo thông đạt
Trí sáng chiếu rõ đều không nghi
Nên chúng trời ấy đều làm Phật.
Quyết định chắc được chỗ không nương
Nơi pháp chẳng lấy là phân biệt
Tất cả thế gian đều vô tác
Nghĩa này chúng trời hay biết rõ.
Tất cả pháp thể là tự tánh
Chúng trời lòng sạch không nghi hoặc
Bồ-đề và cùng tâm Bồ-đề
Tất cả đều không tự tánh không.
Chư Thiên Đâu-suất tuệ kiên cố
Thấy đều an trụ không chỗ nương
Nên được Bồ-đề chẳng là khó
Chắc sẽ mau thành trí Vô thượng.
Ở kiếp Tinh tú đời vị lai
Sẽ độ thoát được vô biên chúng
Tất cả trời ấy đều thành Phật
Đồng cùng danh hiệu Trạch Pháp Vương.
Như Lai đối với chúng trời này
Biết họ ưa thích nên thọ ký
Tất cả đại chúng nghe Phật nói
Thấy đều hớn hở vừa lòng dạ.*

M